

חמור נושא ספרים

לא אני כינתי את (975/949) כך. הוא בעצמו הציע כינוי זה, ומי אני שתאגד?

בעוד שנה הוא מסיים את חוק לימודי דיו בפקולטה למדעי הטבע, וטוען כי על אף שלוש שנות לימודיו בה, אין הוא נמנה על אותם הביאורים כימאים הרר"איים את האדם כמעבדה כימית קטנה, אשר בה מתרחשים כל מיני אקציות וריאקציות כימיות של חלופי חומרים וכו' וכו'.

הוא חובב טבע וטוילים, דבר שגרם לכך שתחביבו יהיה דווקא צילום. פרט לזאת הוא מתעניין גם בקולנוע, תיאטרון, מוסיקה (קלאסית, בעיקר) ואפילו קצת בספרות יפה. עד כמה שיראה, הגבר מורה, על אף היותו ירושלמי הרי הספורט החביב עליו ביותר הוא שחייה. הוא כבן 22, טוען שגובהו המדויק הוא 1.682 מ'.

מובן שבשביל חצי אדם עליון שכמו-הו דרושה להתכתבות נערה, שתהיה אנטי סלוגנית, לא סגובית ונוסף לנושאים משותפים שתהיה גם בעלת חוש הרימור, וכמובן, בטעית.

★ ★ ★

לאו דוקא הגיה

לפני שהיה סיפק בידי להעיק עין על הכתוב, מודיעה לי (975/950) שלא אחשוב שכל מה שהיא מספרת לי הוא עניין של גיל (16). היא שרויה עתה במצב רוח מדוכא. היא גרה בריחוק מה מתלאביב במקום חסר חברה, לר מדת בשעות הבוקר ואחר הצהרים היא נמצאת לרוב בבית ומכריחה את עצמה לשבת ללמוד. חברה כתתה, טוענת היא, ידועה לשמחה, וזו הסיבה מדוע לא השתלבה בה.

על כן היא מקוה למצוא חברה נעימה במכתבו של צעיר בגיל 17-19, תמיר וסימפטי, "לא דון זואו", מוסיפה היא ונושבת שאומרים עליה שהיא נחמדה, חובבת שחייה, ציור, ספרות ובעיקר כידור וטוילים.

★ ★ ★

החברה העליונה

כך חותמים שלושת החיילים (975/951) המייצגים את חילות היבשה, אחרי וים, עוסקים בשעות הפנאי שלהם בצילום ובספורט והיו רוצים לספר על כך לשלוש נערות חמודות, חיפאיות דוקא, בנות 16-17. הם מבטיחים להן שהינם צברים עליונים, משתעשעים בסרטים, טוילים, פיקניקים (לפחות בזאת הם מקוריים. איש לא כתב אלי בעת האחרונה וסיפר שהוא אוהב פיקניקים), וריקודים.

אל תשאלו אותי איפה. אינני יודעת.

★ ★ ★

בת 16 הייתי...

מכתב אופייני לבת 16 (975/952) — כמה אוהבת אני אותן! — מביבל מש הו, בנאלי משהו, אך חבוב, בכל זאת:

"מציעה אנוכי את מועדותי כנערה בת 16 רצינית (מלה זו הוסיפה, כבר אה, אחרי שקראה את מכתבה בשנית. היא נכתבה בדיו אחרת), המעוניינת להכתוב עם בחור מגיל 18 עד גיל 23. מטריתי היא להכיר ולדעת מן המתרחש בעולם הרחב, ובעיקר מעניינים אותי טיפוסים שבזמנם נמצאת אני. כמובן שאמצא שיחה משותפת עם בחור רציני העוסק ומתעניין בשטחים שאני עוסקת בהם, כגון ספרות, מוסיקה קלאסית ואמנות הציור וכדומה. אני תקוה שלא אתאכזב מתשובה."

נשמות קשורות

מכתבו של (975/953) מיועד רק לנערות חרוצות. כי הוא הינו חייל קרבי ורואה חשיבות גדולה בקבלת אגרות, "משתי סיבות: הן מספקות קצת חדשות, מוכירות את המקום האהוב ומקשרות שתי נשמות". המקום האהוב הוא ירושלים, ולא בלתי מובן רצונו שהנשמה האחות שלו תהיה מן הבירה הקדושה.

★ ★ ★

הומור לא סלוגני

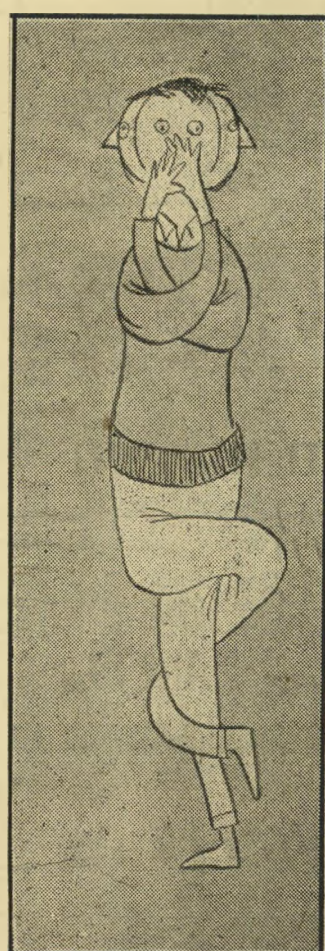
אני יכולה ממש לראות ולשמע את שתי בנות ה-15 המסתחרות מאחורי המספר (975/954). אתערב ששערן הוא ארוך, שהן לובשות חולצות טריקו, ומרציצות את טוני קרטיס. הן מספרות על עצמן שהן נערות יפות ולומדות בבית-ספר למסחר, מעוניינות להתכתב עם שני נערים חמודים, חברמנים ובעלי חוש הומור — "לא סלוגנים", הן מוסיפות בסוגריים. עליהם להיות תל-אביביים או רמת-גנייים. על מה יתכתבו? מה השאלה? קולנוע, תיאטרון טוילים וכדומה.

כן, על שני האבירים להיות בגיל 17-15. ולצרף תמונה.

★ ★ ★

ביישנותים

גילה: כיצד מטפלים בנער ביישן? אילו הייתי רופא, הייתי אומרת בערך כך: סימנים אופייניים: בורח למראה נערה, ובחברה מגלה נטייה לפתח שתיקה די משמשת כחסוואה לנטייה לחברות כנה. מקום הימצאו: בעברו השני של הרחוב, כאשר נערה הולכת בו. כיצד לצודו: דרושה סבלנות בלתי מוגבלת. זכי באימונו על-ידי חיובים

יומיים ולעתים על-ידי שאלות-שלי-כן ולא (מוכן לבחינות, חיים?) המנעי מ' לפנות אליו בנוכחות אחרים, בעיקר נערים. טיפוי: ברגע שעבר לצידך, אפשר לסמוך על נאמנותו ומסירותו. אם עדיין מתקשה בדיבור, הסתכלי בעיניו בחיך ביישני ואמרי: "לא איכפת לך אם לא נדבר בזמן שאנו רוקדים (או שוחים, או אוכלים פלאפל), אני מעדיפה להת- רכז בריקוד (או בשחייה או בפלאפל).

הווי

מסעדה קואופרטיבית

ב תל-אביב, קבעה מחלקת התחבורה העירונית כי רבים מגוסי האוטובוסים אינם שומרים את כרטיסיהם לביקורת, מועלים אותם או אפילו אוכלים אותם תוך כדי נסיעה, "כנראה מתוך רוגז ועצבנות בגלל המתנה בי החנה או צפיפות בנסיעה".

★ ★ ★

מזחמת המינים

ב מעברת טירה, התלוננה תנה פוסט במשטרה: "בעלי כל כך מת רגז למראה השכנה המכה את בעלה, שהוא מכה אותי כל פעם כדי לנקום את נקמת הגברים".

★ ★ ★

ב ירושלים, הואשם ששון שטייטס בהצעת שוחד לפקיד מס, זכה להקלת עונשו כאשר הסביר כי עשה זאת מתוך הרגל קבוע, אותו רכש בהודו, ארץ-מולדתו.

★ ★ ★

ב נצרת, ביקש תושב מוסלמי רשות לשאת אשה שלישית, הסביר כי המועמדת החדשה, פלחית מכפר שכן, תחזיר את שיתוי המשקל לביתו, לאחר ששתי נשותיו הראשונות התארגנו ל' חזית מאוחדת נגד 'רעיונותיו המיני שנים על מקומה של האשה בחברה".

★ ★ ★

ב חדרה, התרגז שרגא אלחנני על כי אשתו טרבה לעזור לו בעבודות הבן, אכל בעצמו את הירקות שאסף, ולקח מיד לבית-החולים כשהוא סובל מכאבי בטן נוראים.

★ ★ ★

ב תל-אביב, נזקק אליהו ששון ל' צורה ראשונה, לאחר שלבע שתיים משיניו התותבות, בעקבות קטטה עם שכניו.

★ ★ ★

ב מעברת ג'דלי, רוק אליהו חסון כסא מטבח על אשתו, החטיא, פגע באשת השכן שהתנפלה עליו, ניצל מד פגיעה רצינית רק הודות להתערבותה של אשתו הוא, שהתנפלה על השכנה תוך צעקות: "אל תגעו בבעלי, הוא שייך לי ורק אני יכולה לעשות לו דברים כאלה!".

★ ★ ★

ב בת-גלים, לאחר שהבריו עמדו על כך כי יקיים את הבטחתו לצ' לול מן הקומה העליונה של מקפצת בריכת השחיה המקומית, ביקש הצעיר שמאל דיין מהמשטרה כי תעצור את חבריו, מאחר שהם "רוצחים פוטנציאליים".

★ ★ ★

ב תל-אביב, נאלץ משה בס לדחות את מועד נישואיו, לאחר שנעצר על-ידי המשטרה בשעת התפרצות ל' נחנות הלבשה, שם ביקש "לקחת שמלת כלה בשביל שהבחורה שלי לא תתבייש בפני החברות שלה בחתונה".

★ ★ ★

ב יפו, פרצה קטטה בבית קפה ערבי, כאשר סירב הבעל להשמיע מוסיקה ערבית, בטענה כי "המוסיקה הזולה והרעשנית הזאת איננה מתאימה יותר לזמנים המודרניים של יפו".

★ ★ ★

ב חיפה, הזמין אורח במסעדה מנת גולש של נקניק הונגרי, סירב לשי' למ עבור הארוחה כאשר גילה בתוך הצלחת חותמת-כשרות מעופרת, של ה' נבנות הישראלית.

רדיו

מנגנון

דת או כינוס?

אחד משבעת פלאי העולם הוא, ההמשגות הדתיות בישראל, אשר הצליחו לסגור בשבת את תערוכת התעשייה ולפתוח בשבת את גן-החיות, משלימות עם העובדה שקול ישראל משדר בעצם השבת וגורם ליהודים רבים לחללה על-ידי סיבוב הכפתור ל' פתיחת המקלט ובמקרים רבים עוד יותר — על-ידי סיבוב הכפתור לסגירתו.

אולם כמו כל שאר פלאי מדינת-ישראל, לא היה זה פלא שניתן חינוס. בחודש האחרון, כשהתברר כי שלושה עסקנים ב' הפועל-המזרחי טרם סודרו במישרות מכני-סות, איימו הדתיים לפתוח בכנסת במסע מג'רוד נגד שדורי השבת, אם לא יסודרו שלושה מאנשיהם זמנים, או בבטלה, בקול ישראל. דרישה זאת באה גוסף על עובדי המדור להתיי דתי, שהם מטבע הדברים דתיים כולם.

התוצאה הקואליציונית המובנת מאליה: בעתיד הקרוב ביותר יתעשר מדור החדשות של קול ישראל ב'מפקח החדשות' חובש כיפה. עסקן דתי אחר יצורף למחלקת המוסיקה, ישמיע שם זמירות חדשות. מקומו של העסקן הדתי השלישי טרם נקבע, ומן הסתם יהיה צורך ליצור למענו איוו תקן חדש כמו המפקח-על-המוסר-התורני-ביתוכניות הבידור, או משהוא דומה לגבי המאזין, לא יהיה בכך כל מפנה. הוא יהיה רשאי (אך לא חייב) להמשיך להסות אוזן בשבת לבעולמה של ספרות. גם בתוכניות השבוע לא יתוללו העובדים החדשים כל שינוי, מאחר שכל שינוי היה מאלץ אותם לעבוד ממש הסובל העיקרי יהיה התקציב העלוב של קול ישראל.

כנאה למשטר השורר במדינה, הוא חייב לספק את צורכי הקואליציה במקום את צורכי המאזין.

תזכיר

קאריירה של ער

בשעת המשפט הגדול נגד ראובן (ר'ו) מקי) גרינברג נתגלה כי העד הראשי של המשטרה נגד רומק, יצחק רוזנברג, קיבל הלוואה בסך 1500 ל' מקרנות ה' משטרה. גילוי זה הוזכר בפסק-הדין גרם לגל של האשמות כאילו שיהיה חמש טרה את העד כדי לנקום נקמה פרטית ברומק (העולם הזה 948).

השבוע נתגלה כי יצחק רוזני ברג קיבל משרה טובה בהנהלת החברה הממשלתית לתיירות, אשר בראשה עומד מנחל משי רד ראש הממשלה, בדי קודק.

★ ★ ★

הנידון: לא עמום

לפני שבועיים גילה מדור הצפית (העולם הזה 973) כי הדר' ישעיהו ליבוי' ביק, איש האוניברסיטה, עומד לפרסם חליפת-מכתבים בינו לבין ב'גוריון, בקשר לסגירת תיקו של איש צמרת מפורסם.

השבוע מסר ליבוביץ חליפת-המכתבים לפרסום ב' "מעריב". במכתביו האשים לי' בוביץ את יחזקאל סהר, המי' פקח הכללי של המשטרה, כי הבריו בפומבי שפגז תיק נגד אישיות מפורסמת, לפי הורא' תו. האישיות של דוד ב'גוריון, ראש-הממשלה, כממלא-מקום שר-המשטרה, פנה לליבוביץ במכתב רשמי ודרש לגלות את הפרטים. ב'גוריון חשב כנר' אה שהמדובר בכנו, עמום, ארי' למ משנתכרר לו מתוך מכתב התשובה של ליבוביץ שהכוונתו לאישיות ציבורית אחרת, הפ' סיק את חליפת-המכתבים, ה' מצטיינת בהשמצות הדריות חמורות. האישיות הציבורית אשר שמה לא נזכר: מנהיג מפורסם של מפלגת הפועלי' המזרחי, חבר הכנסת.